

مطالعه‌ی جامعه‌شناختی عوامل اجتماعی مؤثر بر شکل‌گیری هویت منسجم ایرانی

(مطالعه‌ی موردی جوانان شهرستان بوکان)

غفور شیخی^۱

عادل عبدالهی^۲

چکیده:

جامعه‌ی در حال گذار کنونی ایران، با ساختار جمعیتی جوان، به ویژه بعداز شکل- گیری و گسترش مدرنیته و تعارض آن با سنت و همچنین سیطره‌ی پر حجم، سریع و متنوع رسانه‌های جمعی، دچار تعارض ارزشی- چه در سطح خرد شخصیت فردی و چه در سطح کلان نهادی- گشته و تبدیل به جامعه‌ی چهل تکه‌ی آنومیکی (Anomie) شده است که هم شکل و رنگی (Conformance)، سازگاری و سازش (Adaptation)، از خود بیگانگی (Alienation)، آشفتگی هویتی (Cofusion) و بحران (Identity Crisis)، عاقب ناشی از آن است که موجب می‌شوند جامعه به صورت تلو تلو خوران با واکنش‌های افراط و تفریطی راه خود را به صورت آزمایش و خطاهای به سوی آینده‌ای مه آسود پیماید. هویت یکی از مسائل مهم جهان معاصر است که با گسترش روزافزون جهانی شدن و پشتونه‌ی قدرت رسانه‌های جمعی روز به روز در فرآیند دگرگونی و باز تعریفی قرار دارد. در برخی جوامع هویت، بالنده و منسجم می‌شود و در برخی جوامع به عنوان مسئله، ایجاد بحران و تنفس‌های عمیق و شکاف‌های اساسی می‌کند. لذا موضوع این پژوهش نیز در همین راستا و با عنوان بررسی و مطالعه‌ی جامعه- شناختی عوامل اجتماعی مؤثر بر شکل‌گیری هویت منسجم ایرانی؛ مطالعه‌ی موردی جوانان شهرستان بوکان در سال ۱۳۸۸ ه.ش. می‌باشد و برای بررسی ابعاد مختلف موضوع، ضمن اشاره به ابعاد و مؤلفه‌های هویت ایرانی به بررسی عوامل داخلی و خارجی مؤثر در شکل‌گیری بحران هویت در بین جوانان ایرانی و عدم شکل‌گیری یک هویت ملی که همسو با منافع ملی و در عین حال قومیت‌ها و فرهنگ‌های مختلف در ایران می- باشد، پرداخته است.

کلید واژه: جوان ایرانی، هویت ملی، فرهنگ قومی، هویت منسجم، مدیریت بحران.

۱. دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

<http://searches.blogfa.com> و Zhanezhin2004@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

awinar1980@yahoo.com

مقدمه

جوانی را بدون بررسی دوران نوجوانی و کودکی نمی‌توان درست و همه جانبه درک کرد. به عبارت دیگر شناخت یک جوان، بدون بررسی مراحل قبلی رشد و نمو وی صحیح نمی‌باشد. از این رو لازم است به اوایل رشد و مراحل قبل از جوانی اشاره‌ای مختصر داشته باشیم. از شگفتی‌های دنیای کودکان، شکل‌گیری بنیان‌های اولیه‌ی زندگی انسانی ازجمله محبت، کنجدکاوی، ایمان و باورهای مذهبی آنهاست. کودک از مذهب آن چیزی را می‌پذیرد که مناسب با خواسته‌های او و مبتنی بر مشاهدات، تجارب و یافته‌های شخصی اوست. به تدریج که رشد کودک بیشتر شده و آگاهی‌های او افزایش می‌یابد، دامنه ارتباط او با مذهب بیشتر شده و موجبات پیدایش حالاتی را در او فراهم می‌آورد که می‌توان نام آن را «حالات مذهبی» نامید. (قائمی، ۱۳۷۶، ۴۶)

بهتر است احساس عزت را در کودک گسترش داد و او را از احساس ذلت محافظت نمود. کودک را به نامی نیکو نامگذاری کنید و هنگامی که به مجلس شما می‌آید، برای او جا باز کنید و به او روی ترش نکنید. (حجتی، ۱۳۸۴، ۱۸۶ و ۱۲۴)

نخستین آگاهی او درباره اطاعت، بخشندگی و راستی، با طرز عمل خانواده بستگی دارد و همه این مسایل بایستی در نخستین سال‌های کودکی انجام پذیرد زیرا در این سال‌هast که ذهن طفل بهتر از موقع دیگر برای ضبط آنچه درک می‌کند، آمادگی دارد. (فلسفی، ۱۳۸۳، ۱۵۸) بنابراین از همان کودکی باید دانه‌ی افتخار به هویت و تعلقات خویش و سعی در شناخت جوانب شخصیتی و فکری را در درونش کاشت و تقویت کرد.

«دوره نوجوانی نیز از مهم‌ترین و حساس‌ترین دوره‌های زندگی انسان به شمار می‌رود. زیرا در این دوره نوجوان به دنبال یافتن هویت‌خویش، در مسیر شکل دادن به شخصیتی متکی به خود گام بر می‌دارد. سوالات متعددی نیز در ذهن نوجوان نقش می‌بنند که چنانچه نتواند پاسخی مناسب برای آن‌ها بیابد، چه بسا ممکن است شخصیتی متزلزل و احیاناً دوگانه پیدا کند. بنابراین، شناخت جنبه‌های مهم جسمانی، روانی، اجتماعی، عقلانی و اخلاقی نوجوانان، این توانایی را به نوجوان و اطرافیان او می‌دهد تا شیوه صحیح برخورد با تغییرات جسمی و روانی به وجود آمده را بدانند و تا حدی از بروز ناسازگاری‌های خاص این دوران جلوگیری نمایند.»

(محمدی، ۱۳۸۷، ۴۵)

استانلی هال^۱ که به پدر روان‌شناسی بلوغ معروف است، این مرحله را «دوران طوفان و فشار» می‌نامد. نوجوان در این دوره، تمایلات و خواهش‌های متضادی دارد. (احمدی، ۱۳۶۹، ۱۷) اصطلاح «نوجوانی»^۲ در مقایسه با کلمه‌ی «بلوغ» معنای وسیع‌تری دارد و دوران مهمی از زندگی انسان را شامل می‌شود. سنین بین ۱۲ - ۱۸ سالگی، که سنین نوجوانی است، خود به سه مرحله تقسیم می‌شود:

الف) مرحله پیش از بلوغ: ورود تدریجی کودک به مرحله بلوغ.

ب) مرحله بلوغ: ظهور معیارهای بلوغ جنسی مثل عادات ماهیانه و احتلام.

ج) مرحله پس از بلوغ: رشد صفات ثانویه جنسی

کورت لوین آلمانی هم اعتقاد دارد که کودک و بزرگ‌سال، هر کدام یک نوبت، بار کودکی و بزرگ‌سالی را بر دوش می‌کشند، ولی نوجوان مجبور است یکجا بار هر دو را بر دوش بکشد. زیرا متعلق به هر دو می‌باشد. (بی‌نام، ۱۳۷۸، ۱۴۲)

جوانان با ویژگی‌های خاص خود چون قدرت و توان بدنی، فعال و پرتحرک بودن، مقطع سنی مناسب، زمینه و امکان بر عهده گرفتن مسؤولیت‌های بزرگ و... جایگاه ویژه‌ای در هر جامعه دارند. دوره‌ی جوانی بهترین و با نشاط‌ترین دوره زندگی است. فرصت جوانی فرصتی استثنائی و زمینه‌ای مناسب برای برداشتن گام‌های بلند و حرکت به سوی کمال مطلوب است.

رسول گرامی اسلام در وصیت به ابوذر فرموده است: «پنج چیز را قبل از پنج چیز غنیمت‌بشمار، جوانیت را قبل از پیری؛ تندرستی‌ات را قبل از ناخوشی و...» (میزان الحکمه، ۵، ۵۴۰)

علی(ع) فرموده است: «دو چیز است که ارزش و قیمت آنها را نمی‌داند مگر کسی که آنها را از دست داده باشد. یکی جوانی و دیگری تندرستی.» (آمدی، ۲، ۳۴۰) و «در قیامت هیچ بنده‌ای قدم برنمی‌دارد مگر این‌که از او سؤال می‌شود عمرش را در چه کاری فنا کرده و جوانیش را در چه راهی صرف نموده است.» (شانه‌چی، ۱، ۳۵۵)

1.Hall, Stanly
2.Adolescence

۱- بیان مسئله و اهمیت موضوع

زندگی اجتماعی بدون هویت و شناسه غیرممکن و بی‌معنی است چرا که اگر جوانی دارای هویت فردی معین به خود نباشد که با آن شناخته شود و دیگران را بشناسد و خود را بشناساند، هرگز نخواهد توانست ارتباط و تعاملی صحیح و معنی دار با پیرامون خود برقرار کند و بدون وجود چهارچوبی برای مشخص ساختن هویت اجتماعی و هویت‌های فردی، این جوان همان خواهد بود که دیگری هست و هیچ یک از جوانان قادر نخواهند بود که نسبت معناداری بین خود و غیرخود یا دیگری برقرار کند. درواقع، بدون هویت، جامعه‌ای در کار نیست و از طرف دیگر در صورت عدم وجود شباهت و وجود اشتراک در میان افراد یک مجموعه و گروه یا جامعه اتحاد آنان و حفظ یکپارچگی شان سخت‌تر بوده و امکان فروپاشی جامعه بالا خواهد بود و از این روست که امروزه در جامعه بحران زده‌ی ایران نخبگان سیاسی و فکری کشور از ایجاد بحران هویت در کشور بهویژه میان جوانان، ابراز نگرانی کرده و در پی ارائه راهکارهایی جهت حل این مشکل می‌باشند. مسائلی از قبیل از خود بیگانگی، مددگاری، ارزش گریزی، هنجار شکنی‌های افراطی، جامعه ستیزی، قانون گریزی، سستی بنیان‌های خانوادگی، گسترش فساد و بی‌بندوباری در کشور، از جهاتی به مسئله ابعاد و مؤلفه‌های هویت در ایران و عدم درمان این معضل در کشور نیز باز می‌گردد. (سواران، ۱۳۸۸)

تبعات مشکلات هویتی جوانان ایرانی خطرناک‌اند، از جمله؛ گستالت نسل‌ها، رشد ناهنجاری‌های اجتماعی و عمومیت یافتن این ناهنجاری‌ها، تخریب ارزش‌ها و اصول اخلاقی، عدم پاییندی به نهادهای اجتماعی و قوانین عرفی و مدنی، از بین رفتان معنی در زندگی و گسترش پوچی و سرگشته‌گی، رشد فساد و بی‌بندوباری و معضلاتی هستند که تا حدود زیادی معلول بحران هویت در جوامع می‌باشند. جوانی که خود و محیط پیرامونش را به شکل صحیح درک نمی‌کند و احساس تعلقی به فرهنگ و تمدن خود ندارد، از یک طرف دچار پوچی و سردرگمی است و از طرف دیگر به دلیل همین عدم تعلق، هیچ تعهدی نسبت به قوانین، ارزش‌ها و هنجارهای خانواده و جامعه ندارد، موجودی است پا در هوا و از خود بیگانه که از یک طرف دچار تعارضات شدید شخصیتی و عدم شناخت و معرفت درونی نسبت به

خود است و از طرف دیگر به علت عدم احساس تعلق به جامعه و حس بیگانگی نسبت به آن، اصول و قوانین و ارزش‌های جامعه برایش بی‌معنی است، بدیهی است که اینچنین جوانی بسیار مستعد بزهکاری و انحراف است. وضعیت نامطلوبی که در نسل جوان ایران به شکل بسیار گسترده شاهد آئیم. شواهد تجربی و قرائن تئوریک، به حدی آشکارا ند که هیچ کسی نمی‌تواند وجود بحران هویت در ایران را نفی کند.

۲- تعریف مفاهیم

۱-۲- هویت

کراجر^۱ هویت را «توازن میان خود و دیگران برقرار کردن» می‌داند. (یوسفی، ۱۳۸۳، ۸۰) برخی دیگر آن را معادل شخصیت و اصلیت آورده‌اند. (شرفی، ۱۳۸۰، ۸۱) همچنین ساروخانی و رفت جاه معتقدند که «هویت‌یابی دوسویه و دیالکتیکی است، هم نهادها و ساختارهای اجتماعی، فرهنگی و هم افراد با پذیرش و درونی کردن نقش‌ها و... در ساختن هویت نقش دارند». (ساروخانی و رفت جاه، دوره پنجم مجله جامعه‌شناسی ایران، ۱۳۵۲، ۲۰) کاستلن نیز آن را «فرآیند معناسازی براساس یک ویژگی فرهنگی یا مجموعه‌ی بهم پیوسته‌ای از ویژگی‌های فرهنگی می‌داند که بر منابع معنایی دیگر اولویت داده می‌شود.» (کاستلن، ۱۳۸۰، ۲۲)

فرهنگ جامعه‌شناسی بلک ول نیز معتقد است که هویت «پنداشت نسبتاً پایدار فرد از کیستی و چیستی خود در ارتباط با افراد و گروه‌های دیگر است که از طریق تعاملات اجتماعی فرد با دیگران در فرآیند اجتماعی شدن تکوین می‌یابد.» (Johnson: 1997) هویت ماهیتی رابطه‌ای دارد بدین معنا که:

- هر کنسرگر جمیعی ممکن است چندین هویت داشته باشد.
- هویت از نقش و مجموعه‌ی نقش‌ها متمایز است.
- هویت در مقایسه با نقش منبع معنایی نیرومندتری دارد.
- هویت، سازمان دهنده معنا و نقش و سازمان دهنده کارکردها و هسته نظام اجتماعی است.

- برای بر ساختن هویت‌ها از مصالحی مثل تاریخ، جغرافی، زیست‌شناسی، نهادهای تولید و باز تولید، خاطره جمعی، رویاهای شخصی، دستگاه و جهاز قدرت، وحی دینی استفاده می‌شود.

- هویت ریشه در شناخت و دانستن^۱ دارد؛ زیرا شناختن به معنای:

۱- قادر بودن به تعیین هویت (مانند: من می‌دانم که آنها عضو پارلمان هستند).

۲- قادر بودن به توصیف کردن و توضیح دادن (مانند: من می‌دانم چرا دولت‌های ایتالیا ناپایدارند).

۳- داشتن تجربه‌ای همانند (من می‌دانم بچه‌دار شدن یعنی چه، چون مادرم) (برایان فی:

(۱۳۸۴، ۲۷)

ولی ساده‌ترین تعریفی که قابل ارائه است، چنین است: «هویت وجه تمایز من با غیر من است» به عبارتی هویت آن چیزی است که مرا از دیگران باز می‌شناساند و به من در زندگی اجتماعی ام معنی و مفهوم می‌بخشد.

۲-۲- بحران هویت^۲

«عدم توانایی نوجوان در قبول نقشی که جامعه از او انتظار دارد» (یوسفی، ۱۳۸۳، ۸۰) و همچنین «عدم موفقیت جوان در شکل دادن به هویت فردی خود، اعم از این‌که به علت تجارب نامطلوب کودکی یا شرایط نامساعد فعلی باشد» (همان، ۸۰)

اکنون چهار مرحله‌ی ساده‌ی شکل‌گیری یک بحران هویتی را مرور می‌کنیم:

۱- مبدأ هویت اجتماعی افراد از طریق تعلق به گروه‌های یک جامعه و ارزش‌های اجتماعی آن گروه‌هاست.

۲- چنانچه گروه‌های اجتماعی در یک جامعه ارزش‌هایی متجانس و همخوان یا نزدیک به هم داشته باشند، فردی با شخصیت و هویت منسجم خواهیم داشت.

۳- اما چنانچه ارزش‌های گروه‌های اجتماعی عضویت فرد، با یکدیگر متعارض و متباین

1.Know

2.Identity Crisis

باشند، تبعاً فرد نیز دچار تعارض نقشی و پایگاهی شده و از روان پریشی، بی‌هویتی و شخصیت چندگانه رنج خواهد برداشت.

۴- چنین وضعیتی را طی یک دوره تاریخی مشخص، در جامعه که اکثر افراد آن دچار روان پریشی، بی‌هویتی و یا چندگانگی شخصیت باشند، مسئله‌ی اجتماعی با عنوان بحران هویت یا تعارض نظام ارزش‌ها نام دارد.(معیدفر، ۱۳۸۵، ۹۰-۹۱)

همانند سازی، هویت پذیری، هویت یابی، یکسان شدن^۱

این مفاهیم را که نظریه‌پردازان روان‌کاوی به کار می‌برند، مشتمل بر فرآیندی است که به وسیله‌ی آن ویژگی‌های دیگران - عقاید، ارزش‌ها، اطوار، مقام و قدرت آنها - درونی می‌شود.(روزنها و سلیگمن، ۱۳۸۵، ۵۴۵)

این همان تمایل به تقلید و یا فرآیند تقلید رفتار یک سوزه است که ممکن است به فرآیند یکی شدن با همان موضوع نیز منجر شود. این اصطلاح، نخستین بار توسط فروید(۱۸۹۹) معرفی گردید و می‌نویسد: «همانندسازی، فقط تقلید ساده نیست بلکه نوعی همانندسازی بر پایه‌ی یک تظاهر سبب شناختی (اتیولوژیک) مشابه است. هرگاه شخص یک نقش اجتماعی را فقط نهادی نکند بلکه تلاش کند تا مهارت‌های لازم را حفظ کرده و خود را با هنجارهای آن نقش همنگ سازد... فرد نظم مربوط به نقش گروهی را (درخود) نهادی کند و خویشتن را عضوی از آن گروه به شمار آورد.» (گولد و کولب، ۱۳۸۶، ۹۳۰)

۲-۳- سردرگمی یا آشفتگی هویت^۲

«فرد در خلال مرحله شکل‌گیری هویت، احتمال دارد شدیدتر از هر زمان دیگر چه در گذشته و چه در آینده از نوعی سردرگمی و آشفتگی نقش‌ها، همان چیزی که اریکسون «آشفتگی هویت» می‌نامد، رنج ببرد. این حالت سبب می‌شود که احساس کند منزوی، تهی، مضطرب و مردد شده، یا احساس کند باید تصمیم‌های مهمی بگیرد، لیکن قادر به انجام دادن

1.Identification
2.Identity Confusion

این کار نیست. احساس می‌کند که جامعه به او فشار می‌آورد تا تصمیمی اتخاذ کند اما او مقاومت می‌کند. (یوسفی، ۱۳۸۳:۸۱) «حال تجزیه‌ای که طی آن فرد در این باره که او کیست؟ سردرگم یا مردد است.»(روزنگان و سلیگمن، ۱۳۸۵، ۵۴۵)

۲-۴- ملت و ملیت

واژه ملت ترجمه‌ای است از واژه Nation که در زبانهای اروپایی از ریشه لاتین Natio و Nascere به معنی زایش و تولد می‌آید. معنای ابتدایی این واژه به مفهوم گروهی انسانی بوده است که دارای یک منشا مشترک بوده یا چنین منشایی به آنها منسوب شده باشد. از این رو Nation در معنی آغازین خود به واژگانی چون نژاد و مردم نزدیک بوده است.(برتون، ۱۳۸۰، ۲۴۳) این واژه‌ها تا قرن ۱۷ میلادی در خود بار معنایی منفی و نزدیک به کافران و مردمان غیر مسیحی را حمل می‌کرد. اما در قرن ۱۹ ارنست رنان تعریف مفصلی از ملت ارائه داد: «ملت یک روح است، یک اصل معنوی، دو چیز که در واقعیت یک چیز بیش نیستند، این روح و این اصل معنوی را می‌سازند از یک سو میراثی غنی و مشترک از خاطرات و ازسوی دیگر وفاق کنونی، تمایل به زندگی مشترک، به ارزشمند ساختن میراث دست ناخورده و بازمانده از پیشیان. بنابراین ملت نوعی همبستگی عظیم است که خود ناشی از احساس فدایی‌هایی است که در گذشته به انجام رسیده‌اند و فدایی‌هایی که باز هم آمادگی انجامشان در آینده وجود دارد. بنابراین ملت وجود یک گذشته را ایجاب می‌کند. با این حال زمان حال است که مفهوم ملت تبلور می‌یابد. زیرا بیش از هر چیز در وفاق و تمایلی رخ می‌نماید که برای ادامه زندگی مشترک دیده می‌شود.» (همان، ۲۴۳)

بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مفهوم ملیت صرفاً مفهوم سیاسی نیست بلکه موضوعی فرهنگی نیز هست. چرا که با توجه به ملاک‌های فرهنگی به معنای عام آن در کنار ملاک‌های

۱. عوامل ذهنی و عینی مؤثر در پیدایش ملت و ملیت عبارتند از نژاد و خویشاوندی، اشتراک دین و مذهب، اشتراک زبان، بستگی‌های جغرافیایی، بستگی‌های مشترک اقتصادی، تاریخ یا سنت‌های مشترک و اراده‌ی عمومی برای زیست جمعی بدون تهدید.

سیاسی چون مشروعیت و غیره تعریف می‌شود و هویت^۱ و ملیت^۲ قومی می‌تواند همپوشان و مکمل هم باشند.

آلفرد زیمرن^۳ ملیت را چنین تعریف می‌کند: «شکلی از احساسات مشترک برآمده از شور و شوق، صمیمیت و شکوه خاصی مربوط به میهن» در نظر او ملیت: ذهنی، روانشناسی و دارای جنبه‌ی معنوی و یک نوع احساس است.

بارنس^۴ ملیت را عبارت می‌داند از: «نامی عام که به جمع درهم تنیده‌ی عوامل روانشناسی و فرهنگی که اصل همبسته‌ی وحدت بخش یک ملت را شکوفا کند داده شده است» همچنین به عقیده‌ی او پنهایمر^۵: «آگاهی از ملیت، ملت را به وجود می‌آورد» از نظر جیمز بریس نیز: «ملیت در اشاره به مردم بکار می‌رود که هنوز استقلال نیافتداند» در نظر وی یک ملت، ملیتی است که خود را در یک مجموعه‌ی سیاسی مستقل، یا آرزومند استقلال، سازمان داده است. درکل، زیمرن، بارنس و اپنهایمر، ملیت را چیزی دارای ماهیت باطنی و روانشناسی می‌دانند. اکثر متفکران می‌پذیرند ملت پدیده‌ای تاریخی، جامعه‌شناسی و قومی است از گروه‌های نژادی و خویشاوندی، زبانی و نیز عوامل گوناگون که در دنیای معاصر پدیدار شده است.

^۱-۵- هویت ملی^۶

«به معنای احساس تعلق و وفاداری به عناصر و نمادهای مشترک در اجتماع ملی است. این عناصر و نمادها که سبب تمایز و شناسایی می‌شوند عبارت‌اند از بعد اجتماعی، تاریخی، جغرافیایی، سیاسی، دینی، فرهنگی و زبانی». (تولسلی و قاسمی، ۱۳۸۱) هویت ملی ابزاری برای تفکیک یک ملت از ملت دیگر با تکیه بر آگاهی مشترک حول مفهوم یا مفاهیم تعریف شده جمعی است و تا زمانی که آگاهی برای تفکیک «خود» از «دیگری» بوجود نیاید، هویت ملی امکان شکل‌گیری ندارد. (نصرتی، ۲۰۰۷)

-
- 1.Identity
 - 2.Nationality
 - 3.Alfrede . Zimmern
 - 4.Barnes
 - 5.Oppen heimer
 - 6.National identity

در این خصوص باوند معتقد است که؛ هویت ملی فرآیند پاسخگویی آگاهانه یک ملت به پرسش‌هایی پیرامون خود، گذشته، کیفیت، زمان، تعلق، خاستگاه اصلی و دائمی، حوزه تمدنی، جایگاه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و ارزش‌های مهم از هویت تاریخی خود است.(باوند، ۱۳۷۷) همچنین هویت ملی را می‌توان مجموعه‌ای از نشانه‌ها و آثار مادی، زیستی، فرهنگی و روانی‌ای دانست که سبب تفاوت جوامع از یکدیگر می‌شود.

به نظر رابرت دونشوز هویت ملی فراگیرترین و در عین حال مشروع‌ترین سطح هویت در نظام‌های اجتماعی - جدا از گرایش‌های ایدئولوژیک - است و باید آن را اصلی‌ترین سنتر و حلقه ارتباطی بین هویت خاص محلی و هویت‌های عام فردی دانست. هویت ملی در صورتی شکل می‌گیرد که افرادی که از لحاظ فیزیکی و قانونی عضو یک واحد سیاسی هستند و موضوع قوانین آن واقع می‌شوند، از لحاظ روانی هم خود را از اعضای آن واحد بدانند. هویت ملی دارای ابعاد اجتماعی، تاریخی، فرهنگی، جغرافیایی و دینی است و هر کدام از این ابعاد، کارکردهای ویژه‌ای در هویت ملی دارند و بخشی از آن را تکمیل می‌کنند.

۶-۲- جوان

واژه‌های «الشباب، الشاب، الشبان و الفتاء» واژه‌های کلیدی است که با رجوع به آنها در لغت نامه‌ها و فرهنگ اصطلاحات، قرآن، کتب احادیث، می‌توان مسائل مربوط به جوان را به دست آورد.

- زبیدی «الشباب» را به معنای جوانی و نورس بودن می‌داند و از محمد بن حیب نقل می‌کند که: «زمان غلوتیت از تولد تا ۱۷ سالگی و شبابیت از ۱۷ تا ۵۱ سالگی است و از ۵۱ سالگی تا مرگ سن پیری است» و دو قول دیگر را نیز نقل می‌کند که «یکی جوانی را از بلوغ تا ۳۰ سالگی و دیگری از ۱۶ تا ۳۲ سالگی و بعد از آن را سن کهولت» ذکر می‌کند. (زبیدی، ۱، ۴۰۷)

- ابن منظور به حدیثی از «شريح» استشهاد می‌کند که استنباط می‌گردد جوانی در مقابل صباوت و کودکی است و بعد از بلوغ آغاز می‌گردد. (ابن منظور، ۷، ۱۰)

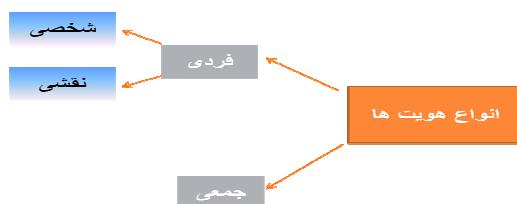
- طریحی نقل می‌کند که «در حدیث، به انسان ۳۰ ساله جوان (الشباب) اطلاق شده است.» (طریحی، ۸۵، ۲) و به همین دلیل سعیدالخوری، سن جوانی را از بلوغ تا ۳۰ سالگی ذکر کرده است. (شرطونی لبنانی، ۱، ۵۶۵ - ۵۶۶) و فیومی و احمدبن فارس جوانی را قبل از سن کهولت به حساب آورده‌اند. (فیومی، ۱، ۳۶۴ و ابن فارس، ۱۰۲، ۴۹۹)

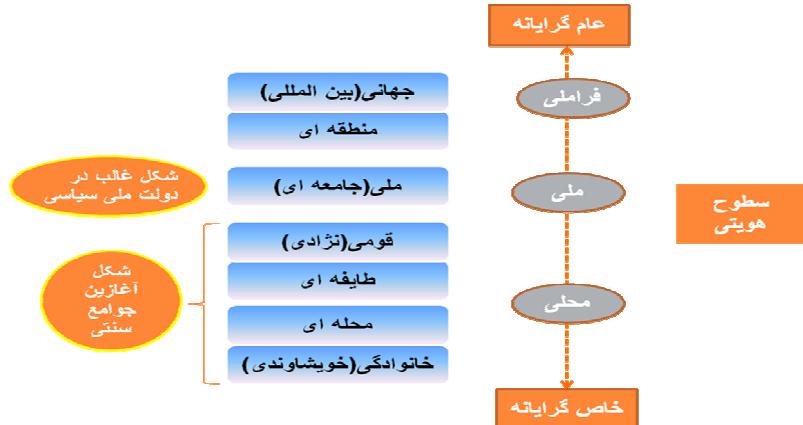
- لویس معلوم در المتنجد «الشباب» را متراffد «فاء» می‌گیرد و سن جوانی را از بلوغ تا حدود ۳۰ سالگی بیان می‌کند. شباب به معنای جوانی و نورس بودن است و با «الفباء» متراffد است و جمع آن «شباب، شبان، شبیه» است و از جمعبندی آراء لغتشناسان چنین بر می‌آید که جوانی دوره میان کودکی و پیری است و اما این‌که مبدأ و منتهای آن چه وقت است؟ پیداست که بر فرد غیربالغ «شباب» (جوان) اطلاق نمی‌شود و جوانی از بلوغ آغاز می‌شود و قدر مشترک آن سن ۳۰ سالگی است.

۳- نوع و سطح بررسی هویت

از دو نوع کلی هویت فردی (شخصی و نقشی) و جمعی، تأکید ما بر هویت جمعی است و از سطوح محلی (خانواده، محله، طایفه، قوم)، ملی (شکل غالب دولت ملی سیاسی) و فرامملی (منطقه‌ای و جهانی) تأکید ما بر هویت ملی است.

ز) انواع و سطوح هویت

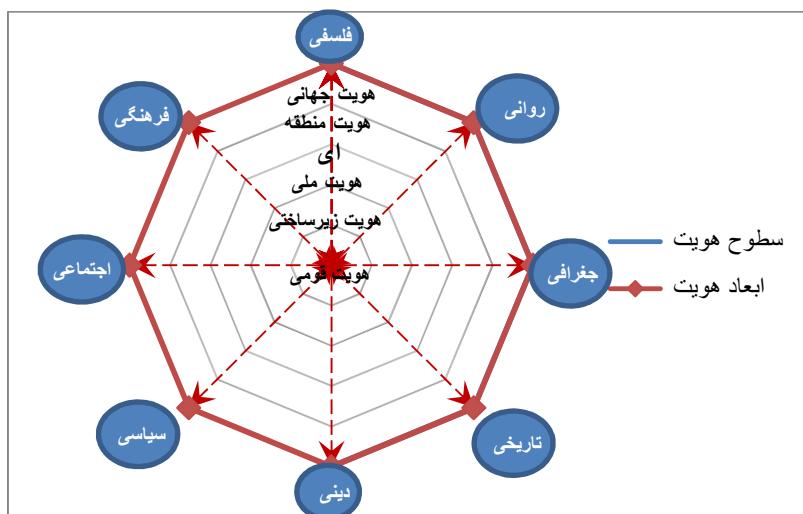

تونیس ۱۳۸۱، عبدالنهی ۱۳۷۴، کربل ۱۹۹۸، فکوهی ۱۳۸۱

۴- ابعاد بررسی هویت جوان ایرانی

هویت جوان ایرانی، ابعاد مختلفی می‌تواند داشته باشد که تقویت و رشد آنها ضرورت دارد. قسمتی از مهمترین ابعاد عبارت‌اند از: بعد فلسفی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، دینی، تاریخی، جغرافیایی، روانی و جامعه‌پذیری(همسازی، همنوایی فرد با ارزش‌ها و هنجارها، عادت‌های فرهنگی مختص خود) هویت جوان ایرانی. در اینجا جهت اجتناب از اطاله‌ی کلام به‌طور مختصر به چند بعد از ابعاد مذکور اشاره خواهد شد.

شکل ۱ ارتباطات میان سطوح و ابعاد هویت

۴-۱- بعد فلسفی هویت جوان ایرانی

همواره در ذهن انسان سؤالاتی از قبیل: من کیستم، از کجا آمده‌ام، به کجا خواهم رفت، هدف از آفرینش من چیست ... مطرح است، نمونه آن شعر پرمحتوای مولانا است که می- فرماید:

روزها فکر من این است و همه شب سخنم
که چرا غافل از احوال دل خویشتنم
از کجا آمده‌ام آمدنم بهر چه بود
به کجا می‌روم آخر نمایی وطنم

پاسخ دهی به کیستی و چیستی جوان ایرانی و جایگاه او در جهان هستی و یافتن دلیل زیستن او به عنوان یک انسان، بدون درک هویت، هستی معنوی و فرهنگی فرد، درک موقعیت او در جامعه و نسبت او با پیرامونش کاری تقریباً غیرممکن است. این مسأله چنان مهم است که در مکتب اگزستانسیالیسم یا اصالت وجود ابتدا موقعیت فرد و هویت او در جامعه شناخته شده و سپس بر اساس هویت وجودی آن فرد و کیستی او درک شرائط او اهداف مطلوب برای او توسط خود او تعریف می‌گردد. (سواران، ۱۳۸۸)

۴-۲- بعد اجتماعی هویت جوان ایرانی

هر شخص از طریق محیط اجتماعی‌ای که متعلق بدان است یا بدان رجوع می‌کند، هویت خود را می‌سازد و توسعه می‌دهد. بعد اجتماعی هویت ملی در ارتباط با کیفیت روابط اجتماعی جوان با نظام کلان اجتماعی است. در صورت تقویت مناسبات و روابط فرد با جامعه، هویت جمعی فرد در سطح ملی شکل می‌گیرد و اصطلاحاً «مای» ملی تحقق می‌یابد. می‌توان گفت که احساس تعلق خاطر مشترک و احساس تعهد افراد، به اجتماع ملی یا «مای» ملی به افراد هویت جمعی می‌بخشد.» (چلبی، ۱۳۷۸، ۳۱)

شاخص‌های عملیاتی این بعد از هویت عبارتند از: اعتماد کامل، پذیرش مصالح و منافع جمعی بر مصالح و منافع فردی، برقراری روابط دوستانه و عاطفی در تمامی ابعاد، ابراز رضایت عمومی از اوضاع موجود، مشارکت در نظام تقسیم‌کار و پایبندی به هنجارهای عام. وجود هویت واحد و مشترک که ریشه در تاریخ و زبان و فرهنگ یک جامعه داشته و به

شكل طبیعی در طی زمان شکل یافته باشد و حالتی جعلی و دروغین و فرمایته نداشته باشد، پارامتری بسیار اساسی و مهم در حفظ انسجام جامعه خواهد بود و عاملی حقیقی در وحدت بخشی به افراد جامعه بهویژه میان جوانان ایرانی در مقابل تهاجمات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری از خارج می‌تواند باشد. نظام ارزشی، هنگارها، اصول اخلاقی و قوانین عرفی ما که با پیروی از آنان قوام اجتماعی میسر و زندگی فرد در جامعه مقدور می‌گردد، همه نشأت گرفته از لایه‌های مختلف هویتی ما از هویت فردی، خانوادگی و طبقاتی گرفته تا هویت شهری، ملی، قومی، منطقه‌ای و حتی جهانی می‌باشد.

هویت جمعی و اجتماعی از دید جامعه‌شناسی بر مبنای تمایز عامل یا عواملی در جامعه‌ی سنتی و مدرن شکل می‌گیرد که عبارتند از مبنای هویت اجتماعی افراد در جوامع سنتی، ویژگی‌های انتسابی^۱ و مبنای هویت اجتماعی افراد در جوامع مدرن، دو رویکرد دارد: اول) فعالیت تولیدی و جایگاه فرد در نظام تولید یا ساختار شغلی^۲ براساس مفهوم طبقه بندی

(دوم) رفتارهای مصرفی^۳ براساس مفهوم شیوه‌ی زندگی.^۴ (آزادارمکی و چاوشیان، ۱۳۸۱)
«در دهه‌های اخیر فعالیت‌های فراغتی و عادات مصرفی به صورتی فزاینده به منزله شالوده‌های هویت اجتماعی درک می‌شوند. (Bourdieu: 1984)

۴-۳-۴- بعد دینی هویت جوان ایرانی

۴-۳-۱- تعریف و اهمیت هویت دینی

از جمله مسائل اساسی شکل دهنده هویت هر انسانی، داشتن تعریفی از خود، از معنای زندگی، هدف در زندگی و... است و با نگاهی اجمالی به معارف دینی می‌بینیم که یکی از کارکردهای اصلی دین در زندگی این است که با دادن جهان‌بینی‌الهی، معنا و هدف نهایی زندگی را برای انسان تبیین می‌کند و غایت مسیر حرکت او را نشان می‌دهد. حال اگر معنا و غایت زندگی فرد بر اساس جهان‌بینی دینی شکل گرفت، دیگر ابعاد هویتی فرد (هویت شغلی،

1.Ascribed

2.Life style

جنسیتی و...) به عنوان واسطه‌های دستیابی به آن هدف و در راستای آن معنا و غایت نهایی جهت دهی خواهد شد. (جوادزاده شهشهانی، ۱۳۸۷)

با وجود افزایش و شدت یافتن فرآیندهای توسعه و نوسازی، مذهب همچنان در تمام ابعاد خود به عنوان منبع مهمی برای هویت و معنا بخشیدن در جهان متجدد و آشفته به شمار می‌رود. برخلاف بعضی از تصورات که مذهب را در نتیجه‌ی تداوم روند تجدددگرایی، محبو شده می‌پنداشته، دین به عنوان منبع اولیه معنا بخشی و هویت‌بخشی به بسیاری از مردم دنیا چون مسیحیان، مسلمانان، بوداییان و هندویان مطرح است. (احدى و هاتف نیا، ۱۳۸۷)

هویت دینی را در دو سطح می‌توان مشاهده کرد. اول سطح فردی و شخصی که تقریباً متراffد با دینداری فردی است اما در سطح دیگر، هویت دینی به عنوان جمعی نیز مطرح است و متضمن سطحی از دینداری است که با ما جمعی یا همان اجتماع دینی یا امت مقارنه دارد. در این معنا هویت دینی به معنای تعلق و تعهد به جامعه‌ی دینی است.

۴-۳-۲- ابعاد هویت دینی

برخورداری از دین و تعالیم مذهبی مشترک، پایبندی و وفاداری به آن، اعتقاد و تمایل به مناسک و آیین‌های مذهبی فرآگیر در فرآیند شکل دهی هویت ملی مؤثر است. شاخص‌های مهم این بعد را می‌توان در پایبندی به دین و ارزش‌های دینی، دلبستگی جمعی و عمومی به شعائر و مناسک دینی و مشارکت و تمایل عملی به ظاهر و آیین‌های مذهبی و دینی خلاصه کرد. (نصرتی، ۲۰۰۷) مارسیا، میزان دستیابی فرد به هویت را در وضعیت‌های چهارگانه‌ی؛ هویت دینی دست‌یافته، هویت دینی تعلیق یافته، هویت دینی زودرس و هویت دینی مغشوش تقسیم- بنده کرد:

- از سال ۱۹۸۷ تاکنون تعدادی از نظریه‌پردازان، انتقادهایی را به بحث‌های مارسیا وارد کرده-
- اند که به نظریه‌پردازان نئواریکسونی معروفند و الگوهای آنها را می‌توان به ۲ گروه تقسیم کرد:
- - تئوری‌های تکمیل‌کننده تئوری وضعیت مارسیا که توسط نظریه‌پردازانی همچون بروزونسکی (۱۹۸۹)، گروتونت (۱۹۸۷) و واترمن (۱۹۹۰) دنبال شد.
- - تئوری‌هایی بسط دهنده که توسط افرادی همچون کرتینز (۱۹۹۹)، آدامز (۱۹۹۶) و کوته

(۱۳۸۷) پی‌گیری گردید. (جوادزاده شهرهانی، ۱۹۹۷)

۵- مبانی نظری و پیشینه‌ی تجربی

ضمون پرهیز از دوگانه‌بینی‌های تقلیل گرایانه خرد و کلان، ابتدا به بیان و سپس تلفیق دیدگاه‌های مذکور می‌پردازیم:

۱-۵- دیدگاه‌های سطح خرد

۱-۱-۵- دیدگاه ارگانیسم‌گرایی یا رفتارگرایی: نظام شخصیتی و هویت فردی و جمعی افراد را در رابطه با عوامل زیستی - روانی نظری احساسات و تمایلات فردی مورد بررسی قرار می‌دهد. درخصوص دیدگاه اول می‌توان به تحقیقات تجربی ذیل اشاره کرد.

- منابع روان شناختی به ویژه نظریات اریک اریکسون که وی هویت را تابع رشد سنی و تحولات زیستی - روانی می‌داند. موارد زیر نیز به بررسی این مسایل پرداخته‌اند:

- شهرهانی (۱۳۷۱): هویت زن ایرانی در پاریس بین افزایش سن و گرایش به وطن.

- کمالی (۱۳۸۲): اعتماد اجتماعی (هویت جمعی) و جنسیست.

- فیش‌بین و آیزن: طبق دیدگاه مبادله تأثیر عامل فایده‌مندی در شکل‌گیری و تغییر هویت.

- روزن اشتیل و هروشكا: بررسی عامل احساس بهره‌مندی و رضایت در شکل‌گیری و تغییر هویت.

تاجفل نیز (۱۹۷۲) شکل‌گیری هویت جمعی را قرین دو احساس متضاد می‌داند:

یکی؛ احساس تعلق به گروه خودی که فرد درون آن قرار دارد.

دومی؛ احساس تمایز یا تبعیض در برابر گروه‌های غیرخودی که فرد بیرون آنها قرار دارد.

۲-۱-۵- نمادگرایی: هویت را در رابطه با پنداشتها و تفاسیر افراد، تجزیه و تحلیل می‌کند.

۲-۵- دیدگاه‌های سطح کلان

۱-۲-۵- دیدگاه واقعیت اجتماعی: ویژگی‌های ذهنی و شخصیتی افراد را بیشتر در ارتباط با شرایط و عوامل اجتماعی تبیین می‌کند.

(نمودار شماره ۱- تقسیم بندی دیدگاه‌های نظری)

۳-۵- تشریح نظریه‌ی اریکسون: هویت در برابر سردرگمی هویت

اریکسون (۱۹۶۸-۱۹۵۰) اولین کسی بود که هویت را به عنوان دستاوردهای شخصیت نوجوانی و گامی مهم به‌سوی تبدیل شدن به فردی ثمربخش و خشنود، تشخیص داد. تشکیل هویت عبارت است از مشخص کردن چه کسی هستید؟ برای چه چیزی ارزش قائلید و چه مسیری می‌خواهید در زندگی دنبال کنید؟ هویت نیروی پیشبرنده در پس خیلی از تعهدات است از جمله احساس تعهد نسبت به جهت‌گیری جنسی، شغلی، روابط میان فردی، درآمیختگی با جامعه، عضویت در گروه‌قومی، آرمان‌های اخلاقی- سیاسی- مذهبی و فرهنگی. اریکسون تعارض روانی نوجوانی را هویت در برابر سردرگمی هویت می‌نامد. گرچه بذرهای تشکیل هویت قبل از کاشته شده‌اند افراد تا نوجوانی مجذوب این تکلیف نمی‌شوند. به عقیده‌ی اریکسون نوجوانان در جوامع پیچیده دچار بحران هویت می‌شوند و یک دوره‌ی موقتی سردرگمی و پریشانی که قبل از به توافق رسیدن در مورد ارزش‌ها و اهداف آن را تجربه می‌کنند. (برک، ۱۳۸۶، ۶۱)

۴-۵- راههایی به‌سوی هویت

پژوهشگران با استفاده از روش مصاحبه‌ی بالینی جوانان را به چهار طبقه تقسیم می‌کنند که پیشرفت آنها را در تشکیل هویت پخته نشان می‌دهند. (مارسیا، ۱۹۸۰)

کسب هویت^۱: قبل از گزینه‌ها را بررسی کرده و به یک رشته ارزش‌ها و اهداف پایبندند.

وقفه^۲: تعهد قطعی برای خود ایجاد نکرده و سرگرم فرآیند کاوش‌اند.

1.Identity Achievement
2.Moratorium

ضبط هویت^۱: خود را به ارزش‌ها و اهدافی پای‌بند کرده اما بدون این که گزینه‌های دیگر را بررسی کرده باشند زیرا فردی مقتدر برایشان برگزیده است.

پراکندگی هویت^۲: فقد جهت روشن‌اند. تلاشی هم نمی‌کنند.

کسب هویت و وقfe راه‌های سالمی به‌سوی خود وصفی پخته هستند. ضبط و پراکندگی، ناسازگارانه هستند.

تعصبات قومی و مذهبی نزد نوجوانانی که هویت ضبطی و پراکنده دارند شایع است.

(برک، ۱۳۸۶)

عواملی هم که بر رشد هویت تأثیر می‌گذارند:

- شخصیت
- کانون خانواده و وضعیت رفتاری والدین
- مدارس و جوامعی که فرصت‌های گوناگونی برای کاوش تأمین می‌کنند.
- بستر فرهنگی و مقطع تاریخی(برک، ۱۳۸۶)
- نهادهای جامعه‌پذیری مهم مانند خانواده، مدرسه، رسانه‌های جمعی که منظور رسانه‌های گروهی‌اند(تلوزیون، ماهواره، اینترنت، روزنامه و...) که تا حدود زیادی توانسته‌اند در آگاهی رساندن به مردم به‌ویژه جوانان نقش بهسازی داشته باشند و گروه هم‌الان.

۵-۵-۵- دیدگاه نمادگرایی:

۱-۵-۵- دیدگاه‌های نظری مانند:

رفتار اجتماعی مید، کش متقابل بلومر، جامعه‌شناسی پدیداری شوتس، روش‌شناسی مردمی گارفینگل

۲-۵-۵- منابع و پیشینه‌ی تجربی مانند:

- توسلی(۱۳۷۲): رابطه هویت جمعی عام افراد با عواملی چون تکثرگرایی و پذیرش تفاوت‌ها.

1.Identity Foreclosure
2.Identity Diffusion

- رزازی‌فر (۱۳۷۹): میزان عام گرایی و عدالت اجتماعی.
- قیصری (۱۳۷۷): آگاهی افراد از ارزش‌ها و سمبول‌های مشترک و... رضایت از زندگی.
- عظیمی هاشمی (۱۳۷۸): تعهد تعمیم یافته و تعاملات بین گروهی افراد.
- ساروخانی و رفعت جاه (۱۳۸۳): زنان و بازتعریف هویت اجتماعی.
- معیدفر (۱۳۸۵): ارزش‌های اجتماعی و بحران هویت در ایران.
- نیازی و کارکنان (۱۳۸۶): تبیین جامعه‌شناسی پدیده شکاف نسل‌ها و بحران هویت.

۶-۵- هویت در دیدگاه‌های نظری و تجربی سطح کلان

۶-۱- دیدگاه واقعیت اجتماعی:

در دیدگاه‌های نظری کلان، هویت (در انواع اشکال آن) در رابطه با شرایط و عوامل تاریخی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، زیستمحیطی و فرآیندهای عمدہ‌ای چون جهانی شدن، سنت و مدرنیته، نوگرایی و نوسازی مورد توجه قرار گرفته است. هایدگر از آن رو انسان را بی‌ریشه می‌داند که با گذشته خود برخوردي اصیل ندارد و حلقه‌های تاریخی خود را از دست داده است. (معینی علمداری، ۱۲-۱۳۸۱، ۱۹-۱۳۸۱) هویت خصلتی تاریخی دارد، در طی تاریخ شکل می‌گیرد و قطع پیوند تاریخی منجر به بروز بحران هویت می‌شود. (فراستخواه، ۱۳۷۱) مایکل هکتر عامل استعمار داخلی و احساس محرومیت و تبعیض را در تحریک و تغییر هویت‌های افراد مؤثر می‌داند. (Brass, 1991: 16) مدرنیته بر وحدت در کثرت و توسعه نهادهای فرهنگی، اجتماعی... تشکیل دهنده جامعه و هویت جهانی (والرشتاين، ۱۹۸۹ و گیدنر، ۲۰۰۰ و هابرماس، ۱۹۸۰) تأکید دارد. پست مدرنیته بر جریان‌های تکثیرگرایانه و تقویت اجتماعات و هویت‌های محلی تأکید می‌ورزد. (احمدی، ۱۳۸۱)

۶-۲- دیدگاه فرانسیس لو و همکارانش

در دوران جدید، فرهنگ‌ها و خرد فرهنگ‌ها در پاسخ به خواستهای انطباقی که با جهان کلی رقابت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی فزاینده نمایانده می‌شود، با سرعتی فزاینده تغییر می‌یابند. این کلی شدن پیش رونده استرس‌های انطباقی بیشتر بر افراد و گروه‌های فرهنگی

تحمیل می‌کند. بهتر است در ارزیابی هویت فرهنگی فرد به گروه مرجع فرهنگی یا قومی فرد، نحوه‌ی آموزش و اطلاع‌رسانی، زبان مادری و مسائل فولکلوریک آن نیز توجه شود. در مورد مهاجران و اقلیت‌های قومی میزان درگیری با فرهنگ ریشمای و فرهنگ میزبان باید ارزیابی شود. فرانسیس لو^۱ و همکارانش اجزای اساسی هویت فرهنگی را این‌چنین خلاصه کرده‌اند: (کاپلان و سادوک، ۲۰۰۳، ۲۴۲)

(جدول شماره ۱- اجزای هویت فرهنگی از دید فرانسیس لو و همکارانش)

قومیت	جنس	سن	نژاد
کشور مبدأ	گرایش جنسی		
زبان		باورهای مذهبی و معنوی	
فرهنگ‌پذیری	طبقه اجتماعی اقتصادی و سواد		

به‌طور خلاصه باید گفت که «هویت از هر نوعی که باشد^۲ برآیندی دیالکتیکی است از دو صفت همسانی و ناهمسانی یا تشابه و تمایز^۳ بین خود و غیرخود (خودم با دیگری و خودمان با دیگران) و جذب و دفع^۴ که می‌توانند با یکدیگر رابطه‌ای مکمل، متضاد و... داشته باشند».

۳-۶-۵- دیدگاه کاستلز

کاستلز هویت را «فرآیند معناسازی براساس یک ویژگی فرهنگی یا مجموعه‌ی بهم پیوسته‌ای از ویژگی‌های فرهنگی می‌داند که برمنابع معنایی دیگر اولویت داده می‌شود». (کاستلز، ۱۳۸۰، ۲، ۲۲)

1.Frances Cs.Lu

۲.(رك. روان‌شناسی رشد، لورای بِرک، ترجمه سید محمدی، ج ۱، ص ۴۵۹)

3.Difference

4.Inclusion-Exclusion

سه صورت و منشأ بر ساختن هویت وجود دارد:

- ۱- هویت مشروعيت بخش: توسط نهادهای غالب جامعه ایجاد تا سلطه را بر کنشگران اجتماعی گسترش دهد و عقلانی کند. مانند نظریه اقتدار و سلطه سنت. (Sennett, 1986)
- ۲- هویت مقاومت: به دست کنشگرانی ایجاد می‌شود که در اوضاع و شرایطی اند که از طرف منطق سلطه، بی ارزش‌اند و داغ نگ برآنان است. (Calhoun, 1994: 17)
- ۳- هویت برنامه‌دار: کنشگران با استفاده از هر نوع مصالح فرهنگی، هویت جدیدی می‌سازند که موقعیت آنان را در جامعه از نو تعریف می‌کند و در پی تغییرشکل کل ساخت اجتماعی اند.

هر یک از فرآیندهای هویت‌سازی، به نتیجه متفاوتی در ایجاد جامعه می‌انجامد:
هویت مشروعيت بخش، جامعه مدنی ایجاد می‌کند.

هویت مقاومت، جماعت‌ها^۱ یا اجتماعات را ایجاد می‌کند. (مانند قوم‌گرایی)
هویت برنامه‌دار، سوژه یا فاعل را ایجاد می‌کند. مانند فمینیسم. (کاستلن، ۱۳۸۰، ۲۷)

۷-۵- هویت در دیدگاه‌های نظری و تجربی تلفیقی

- صاحب‌نظران بزرگ جامعه‌شناسی معاصر سعی کرده‌اند مفهوم هویت، بحران هویت، تغییر هویت، سطوح هویت و... را از تنگناهای تقلیل‌گرایی و مباحث ایدئولوژیک برها نند.
- هابرماس؛ رفع سیطره عقلانیت ابزاری در گرو گسترش حوزه‌ی عمومی را برای گفت و گوی آزاد خردمندانه درجهت رشد عقلانیت ارتباطی و دستیابی به وفاق تفاهمی که زمینه‌ساز شکل‌گیری هویت جمعی عام است، لازم می‌داند. (هابرماس، ۱۳۸۰، ۶۷)
 - گیدنز؛ کاهش نفوذ سنت و توسعه مدرنیته و امکان تحقق هویت‌های چندگانه و آزادی افراد در انتخاب آگاهانه را مطرح می‌کند. (گیدنز، ۱۳۷۷، ۸۰)
 - الکساندر؛ با تأکید بر جامعه‌مدنی، بر ضرورت رهاسازی مفاهیم هویت از موضع گیری‌های ارزشی انگشت می‌نهد. (الکساندر، ۱۹۹۸، ۱-۱۱)

۸-۵- نظریه‌های هویت را می‌توان در دو رویکرد زیر نیز جای داد و مورد بررسی

قرار داد:

(اول) رویکرد مدرن:

تعریف هویت به وسیله عوامل از قبل موجود طبیعی، روانی و اجتماعی صورت می‌گیرد.

۱- (اول) نظریه‌های جامعه‌شناسانی که در آنها، هویت، ساخته و پرداخته زمان و مکان است:

مانند دیدگاه‌های تعامل‌گرایان نمادین و آنتونی گیدنر.

۲- (اول) نظریه‌های شناخت اجتماعی (روان‌شناسان اجتماعی) با تأکید بر فرآیندهای روانی.

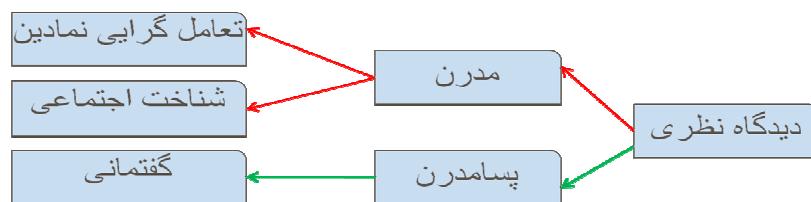
(دوم) رویکرد پسامدرن‌ها:

بر این باورند که شکل‌گیری و تعریف هویت به دور از دخالت هرگونه عامل از قبل موجود صورت می‌گیرد.

۱- (دوم) نظریه گفتمانی که عمدتاً متأثر از ادبیات، زبان‌شناسی و معناشناسی است.

(ساروخانی و رفعت‌جاه، ۱۳۸۱، ۱۳۷)

(نمودار شماره ۲- بررسی دیدگاه نظری)

۶- چارچوب نظری و فرضیات تحقیق

در این تحقیق از میان متغیرهای زمینه از قبیل سن، جنس، تحصیلات و شغل (با ثابت فرض کردن تأثیر ثابت متغیرهای دیگر)، ابتدا به بررسی رابطه‌ی بین دو متغیر عمده‌ی تحصیلات و شغل و بحران هویت پرداخته و از سوی دیگر فرضیات اصلی تحقیق، با الهام از

آرای کاستلز(شکوفایی قومی)، مارسیا(دینداری و هویت)، مایکل هکتر(احساس محرومیت نسبی) و فرانسیس لو و همکارانش(بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری) به عنوان چارچوب نظری تحقیق، تدوین شده است. لازم به ذکر است در این تحقیق ادعا نمی‌شود که سایر عوامل دیگر اعم از زمینه‌ایی و اجتماعی بر شکل‌گیری هویت منسجم در میان جوانان شهرستان بوکان تأثیری ندارند و محدود کردن میدان بررسی تحقیق به متغیرهای مذکور صرفاً به دلیل محدودیت زمانی و بودجه‌ایی محققین بوده است.

فرضیه‌های تحقیق به صورت ذیل می‌باشند:

- به نظر می‌رسد بین تحصیلات و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.
- به نظر می‌رسد بین اشتغال و هویت جوانان رابطه وجود دارد.
- به نظر می‌رسد بین اهمیت دادن به شکوفایی هویت قومی و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.
- به نظر می‌رسد بین دین و رویکرد فرد به دین با هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.
- به نظر می‌رسد بین میزان احساس محرومیت نسبی و شکل‌گیری هویت منسجم جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.
- به نظر می‌رسد بین بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

۷- روش‌شناسی

روش مقاله‌ای حاضر، پیمایشی بوده و از طریق پرسشنامه نیز داده‌های مورد نیاز جمع‌آوری شده‌اند. جامعه‌ی آماری این پژوهش، کلیه‌ی افراد باسوساد(اعم از زن و مرد) در مقاطعه متوسطه، کارشناسی و بالاتر و از سن ۱۷ تا حداقل ۳۰ سالگی شهری و روستایی شهرستان بوکان می‌باشد. برای تعیین حجم نمونه از روش نمونه‌گیری تصادفی منظم مناسب و فرمول ذیل بهره-

برداری گردید و با مقداری تعديل جهت ارتقای بیشتر سطح اعتبار و روایی، حجم نمونه ۴۰۶ نفری از کل جمعیت آماری ۱۲۶۵۲۰ به دست آمده و مورد بررسی قرار گرفته‌اند. فرمول مورد استفاده جهت تعیین حجم نمونه‌ی جمعیت مورد بررسی، به صورت ذیل می‌باشد. (رفیع‌پور، ۱۳۸۳، ۳۸۳)

$$\text{حجم نمونه‌ی آماری} = n$$

برآورد درصد احتمال و خطأ $t^2 = 0.95$ با

$P = 0.5$ وجود صفت مورد نظر در نمونه

$q = 0.5$ عدم وجود صفت مورد نظر در نمونه

$N = \text{حجم جمعیت آماری}$

$$d^2 = 0.05$$

$$n = \frac{\frac{t^2 p \cdot q}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 p \cdot q}{d^2} - 1 \right)}$$

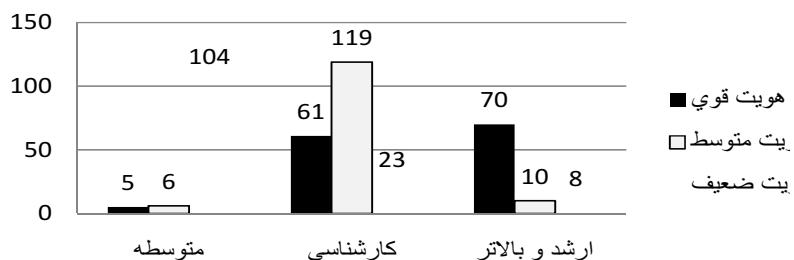
- یافته‌های تحقیق

فرضیه‌ی اول) به نظر می‌رسد بین تحصیلات و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۱- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط تحصیلات و هویت جوانان

وضعیت هویت						تحصیلات	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
۷۷/۰۳	۱۰۴	۴/۴۴	۶	۲/۷۷	۵	متوسطه	
۱۷/۰۳	۲۳	۸۸/۱۴	۱۱۹	۴۴/۸۵	۶۱	کارشناسی	
۵/۹۲	۸	۷/۴۰	۱۰	۵۱/۴۷	۷۰	ارشد و بالاتر	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

نمودار شماره ۱- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط تحصیلات و هویت جوانان

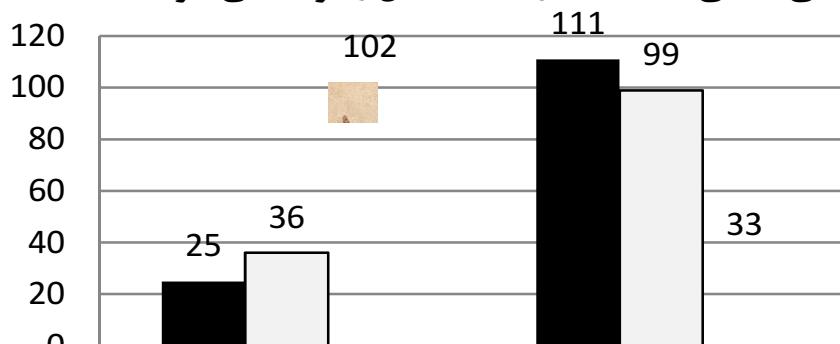
فرضیه دوم) به نظر می‌رسد بین اشتغال و هویت جوانان رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۲- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط میان وضعیت اشتغال

و هویت ملی جوانان

وضعیت هویت ملی جوانان						وضعیت اشتغال	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
۷۵/۵۵	۱۰۲	۲۶/۶۶	۳۶	۱۸/۳۸	۲۵	بی شغل	
۲۴/۴۴	۳۳	۷۳/۷۳	۹۹	۸۱/۶۱	۱۱۱	شاغل	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

رسی تطبیقی ارتباط میان وضعیت اشتغال و هویت ملی جوانان

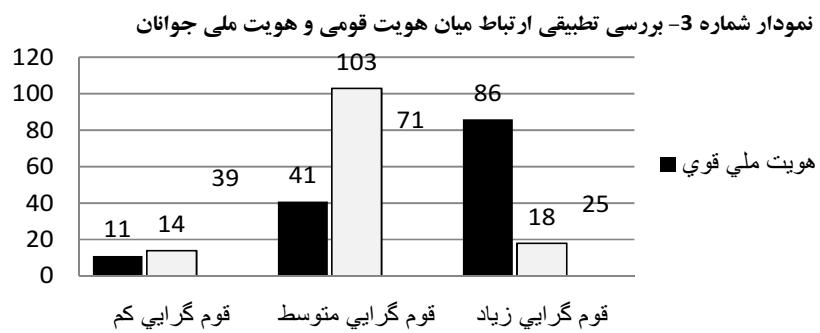

فرضیه سوم) به نظر می‌رسد بین اهمیت دادن به شکوفایی هویت قومی و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۳- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط میان هویت قومی و

هویت ملی جوانان

وضعیت هویت ملی جوانان						وضعیت هویت قومی (قوم گرایی)	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
۲۸/۷۷	۳۹	۱۰/۲۹	۱۴	۸/۰۸	۱۱	کم	
۵۲/۲۰	۷۱	۷۵/۷۳	۱۰۳	۳۰/۱۴	۴۱	متوسط	
۱۸/۳۸	۲۵	۱۳/۲۳	۱۸	۶۳/۲۳	۸۶	زیاد	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

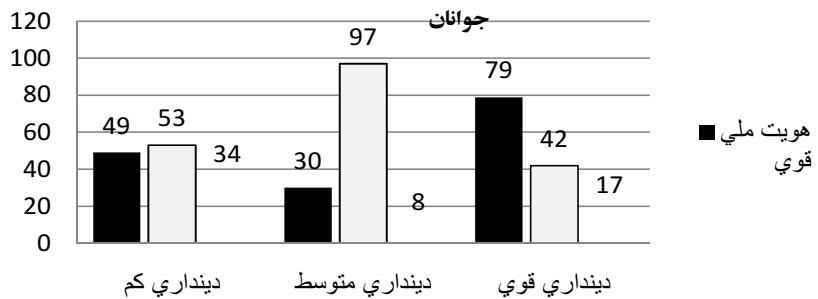
فرضیه چهارم) به نظر می‌رسد بین دین و رویکرد فرد به دین با هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۴- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط میان رویکرد فرد

به دین و هویت ملی جوانان

وضعیت هویت ملی جوانان						دین گرایی	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
۵۷	۷۹	۲۲/۲۲	۳۰	۳۶/۳	۴۹	کم	
۳۱	۴۲	۷۲/۸۵	۹۷	۳۸/۷	۵۳	متوسط	
۱۲	۱۷	۵/۹۲	۸	۲۵	۳۴	زیاد	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

نمودار شماره ۴- بررسی تطبیقی ارتباط میان رویکرد فرد به دین و هویت ملی

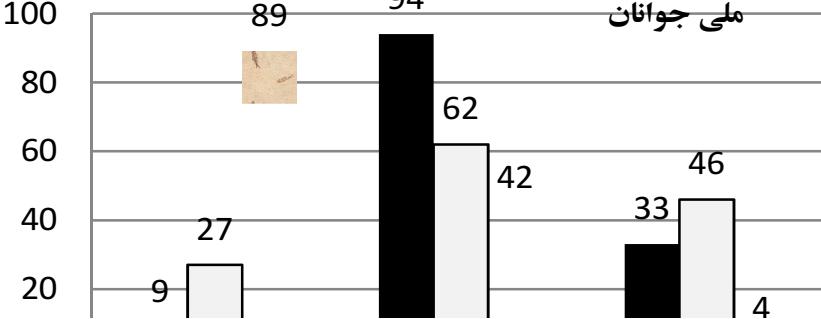
فرضیه پنجم) بنظر می‌رسد بین میزان احساس محرومیت نسبی و شکل‌گیری هویت منسجم جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۵- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط میان احساس

محرومیت نسبی و هویت ملی جوانان

وضعیت هویت ملی جوانان						احساس محرومیت نسبی	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	درصد	فراآنی		
۶۵/۹۲	۸۹	۲۰	۲۷	۶/۶۱	۹	کم	
۳۱/۱۱	۴۲	۴۵/۹۲	۶۲	۶۹/۱۱	۹۴	متوسط	
۲/۹۶	۴	۳۴/۰۷	۴۶	۲۴/۲۶	۳۳	زیاد	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

تطبیقی ارتباط میان احساس محرومیت نسبی و هویت ملی جوانان

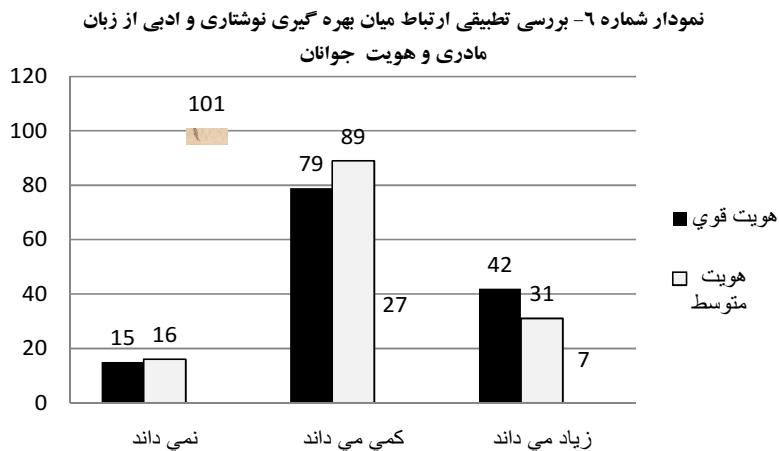

فرضیه ششم) به نظر می‌رسد بین بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری و هویت جوانان ایرانی رابطه وجود دارد.

جدول شماره ۶- بررسی تطبیقی فراوانی و درصد فراوانی ارتباط بهره‌گیری نوشتاری-

ادبی زبان مادری و هویت جوانان

وضعیت هویت ملی جوانان						بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری	
ضعیف و کم		متوسط		قوی و بالا			
درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	درصد	فراآنی		
۷۴/۸۱	۱۰۱	۱۱/۸۵	۱۶	۱۱/۰۲	۱۵	نمی‌داند	
۲۰	۲۷	۶۵/۹۲	۸۹	۵۸/۰۸	۷۹	کمی می‌داند	
۵/۱۸	۷	۲۲/۹۶	۳۱	۳۰/۸۸	۴۲	زیاد می‌داند	
۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۵	۱۰۰	۱۳۶	جمع	

جدول شماره ۷ - معادله رگرسیون میزان تبیین متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته
(انسجام هویتی جوانان)

متغیر	ضریب بتا(Beta)	ضریب چندگانه R^2
سطح تحصیلات	۰/۲۷	۰/۰۷
اشغال	۰/۴۳	۰/۰۱۱
هویت قومی (قوم گرایی)	۰/۳۶	۰/۰۹
رویکرد به دین (دین داری)	۰/۳۱	۰/۰۸
احساس محرومیت نسبی	۰/۱۹	۰/۰۵
بهره گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری	۰/۳۷	۰/۰۱۰

مشاهده می‌شود که متغیر سطح تحصیلات، ۰٪۰۷ از تغییرهای هویت فرد را تعیین و تبیین می‌کند. تحصیلات، به عنوان یکی از متغیرهای سطح کلان با علامت مثبت ضریب بتا(٪۲۷) می-تواند پیش‌بینی کند که با افزایش یک واحد در سطح سنجش تحصیلات به میزان ٪۲۷ بر شکل-گیری هویت منسجم جوانان ایرانی می‌افزاید. می‌توان پیش‌بینی کرد که با افزایش یک واحد در سطح سنجش متغیرهای اشتغال، هویت قومی(قوم گرایی)، رویکرد به دین(دین داری)، احساس

محرومیت نسبی، بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری به ترتیب ۴۳٪، ۳۶٪، ۳۱٪ و ۱۹٪ بر شکل‌گیری هویت منسجم جوانان ایرانی می‌افزاید.

۹- نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق نشان دهنده‌ی آن است که در میان فرضیه‌هایی که براساس متغیرهای زمینه‌ایی پاسخ‌گویان تدوین شده بودند، بیشترین همبستگی بین متغیر وابسته و متغیرهای زمینه‌ایی را متغیرهای اشتغال و پس از آن تحصیلات به خود اختصاص دادند. که این امر ازیک سوی نشان از میزان توجه جوانان جامعه‌ی مورد مطالعه به مسئله‌ی اشتغال می‌باشد و از سوی دیگر نشان دهنده‌ی عدم توجه مسؤولین به اشتغال و اشتغال‌زایی در این جامعه می‌باشد، که تا این حد مسئله‌ی اشتغال برگرایش جوانان به هویت منسجم ایرانی تأثیرگذار است. از میان متغیرهای مستقلی نیز که با الهام از چارچوب نظری تحقیق استخراج شدند، بیشترین همبستگی بین متغیر وابسته و متغیرهای مستقل به ترتیب متغیرهای؛ بهره‌گیری نوشتاری و ادبی از زبان مادری، اهمیت دادن به شکوفایی هویت قومی، دینداری و رویکرد جوانان به دین و نهایتاً میزان احساس محرومیت نسبی به خود اختصاص دادند. در این خصوص نیز با توجه به نتایج تحقیق می‌توان گفت که از آنجا که ایران یک جامعه‌ی چند قومیتی و چند فرهنگی می‌باشد، لذا توجه به زبان مادری و ویژگی‌های خاص فرهنگ‌های موجود می‌تواند در میزان گرایش جوانان شهرستان بوکان به یک هویت منسجم ایرانی تأثیرگذار باشد و هرگونه کم‌توجهی و غفلت از این مسئله می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری را برای جامعه‌ی ایران به دنبال داشته باشد.

بنابراین اهمیت دادن به زبان مادری و شکوفایی هویت قومی به مثابه زیرینای شکل‌گیری منسجم هویت ملی می‌باشد. پس ضروری است به نیازها، فرهنگ و حقوق اقوام ایرانی بیشتر توجه شود. علاوه‌براین باید اهمیت خاصی به هویت دینی و بعد دینی هویت ملی داده شود که مبنا بر این فرض دوم بود که با توجه به مفاهیم و آموزه‌های طرح شده در دین، می‌توان رویکرد فرد به دین را راجه‌ت دهنده ابعاد دیگر هویت او دانست. پس بازگشت به خود و کنارگذاشتن تنگ نظری‌ها، حمایت از فرهنگ و هویت بومی و قومی اقوام و ملل مختلف ایرانی، درک و قبول واقعیت کثیرالقومی ایران، کمک‌گیری از بنیان‌های هویتی قومی - ملی همه ایرانیان، ایجاد

ساختاری غیرمتمرکز، تنها در سایه ایجاد نگرش انسان محور قابل تحقق است که پایه‌های هویتی اقوام ایرانی دوباره ترمیم گردیده و با ایجاد جامعه‌ای با ثبات و قوی بنیه، امواج جدید واردۀ از غرب به جای ایجاد بحران، عاملی در خدمت توسعه سریعتر کشور خواهد شد. اکثر تحلیل‌گران دانشگاهی مسایل ایران معتقدند که: بهترین راه برای شرایط و اوضاع خاص و کنونی ایران این است که هر کدام از قومیت‌ها به ملت تبدیل شده و ملت‌های شکل گرفته متحده گردیده و دولتی چند ملیتی بر پایه‌ی برابری کامل ملی، دموکراسی پایدار و عدم تبعیض سازمان دهنده این خود منجر به شکل‌گیری و تقویت هویت به صورت عمیق‌تری می‌شود. تقویت هویت قومی می‌تواند نتیجه حرکت به سمت دولت حداقل و جوامع حداکثر در کشور و نیز کاهش نقش موزه‌ای آهینه‌گرانی را به دنبال داشته باشد. با تقویت هویت قومی از طریق: رسانه‌ها، آموزش و پرورش و فعالیت‌های جمیع در این راه (تجمع، سمینار، کنگره، فراخوانی، کلوب سازی، ارزش‌سازی و نهادینه‌گی روح هویت و ...)، فرد تجربه می‌کند که قسمتی از یک نوع ملت بودن به چه معناست؟ و چگونه به‌طور مستقیم نهادهای ملت‌ساز در زندگیش نفوذ می‌کند.

در عصر حاضر یکی از مؤثرترین روش‌ها برای دستیابی به هویتی اصیل و تثبیت شده، بهره‌گیری از تفکر انتقادی است. تفکر در انسان ابعاد مختلفی دارد که تفکر خلاق و تفکر انتقادی دو بعد بسیار مهم از آن هستند. تفکر خلاق را می‌توان توانایی برای تشکیل ترکیب جدیدی از اندیشه، جهت برآوردن نیاز، تصور کرد. پرکیز، یک ویژگی مهم تفکر خلاق را داشتن نتایج خلاق می‌داند. تفکر انتقادی نیز تفکری عقلانی و تأملی است که بر تصمیم‌گیری برای هر آن‌چه باید باور داشت یا انجام داد متمرکز است. تفکر انتقادی با این تعریف، تمایلات و توانایی‌ها را در بر می‌گیرد. با توجه به این که تفکر انتقادی، به نوعی چون و چرا کردن در مورد باورها و اعمال انسان و یا محیط اوست، می‌توان بین تفکر خلاق و تفکر انتقادی، نوعی رابطه متقابل فرض کرد. به این معنا که وقتی فرد بدون چون و چرا، مفهوم یا عملی را نمی‌پذیرد و برای او سؤال ایجاد می‌شود، بسیار راحت‌تر و بهتر می‌تواند مسیرهای جدید و خلاق را جستجو کند و نیز کسی که تفکر خلاق دارد می‌تواند به راحتی به چون و چرا در مسائل مختلف بپردازد. (تفکر انتقادی داشته باشد) در تفکر انتقادی مهم آن است که فرد، پیش‌داوری-

ها و تعصّب‌های خود را کنار گذارد و بتواند کیفیت تفکر خود را بهبود بخشد. فرد، قادر به تفکر انتقادی نخواهد بود، مگر این که بتواند تصویر و برداشت خود از واقعیت را، دست کم به‌طور موقت، کنار گذاارد و به واقعیت‌های جایگزین دیگر بیندیشد. به نظر می‌رسد تفکر انتقادی به تنهایی یک ابزار است و برای این که فرد بتواند در یک زمینه‌ی خاص از این ابزار به بهترین نحو استفاده کند، لازم است به آگاهی‌ها و اطلاعات کافی در آن مورد دسترسی داشته باشد. این امر، نقش سیستم‌های آموزشی و پرورشی مانند خانواده و آموزش و پرورش و رسانه‌های جمعی و... را در فراهم کردن شرایط لازم برای انتقال اطلاعات صحیح و همه جانبه به نوجوانان و جوانان و نیز پرورش مهارت تفکر انتقادی در آنها نشان می‌دهد.

از نظر کرتیز، عناصر مهم مهارت‌های حل مسأله می‌تواند شامل ارزیابی انتقادی، بحث انتقادی گروهی و هویت انتقادی باشد. هویت انتقادی (در زمینه فردی و اجتماعی)، توسط حل انتقادی مسأله و بحث انتقادی، بازسازی و تجدید نظر می‌شود. هر فرد سالمی تا فرا رسیدن اوآخر نوجوانی می‌تواند هویت انتقادی را در خود ایجاد کند و مسؤولیت پرورش این مهارت‌ها را در نوجوانان، بر عهده ساختارها و سازمان‌های اجتماعی مانند: خانواده، مدرسه، دین و... است.

پیوستن ما به جهان به معنای «غربی شدن مان» و یا از دست دادن هر گونه ایرانیت‌مان، و یا رها کردن هر گونه هویت ملی‌مان در اساس نیست، بلکه به معنای پذیرش مان همچون پدیده‌ای بحرانی در مسیر پرنسان حرکت جهانی و به معنای خروج از زیست تک روانه‌مان است. ما باید بپذیریم که دیگر تک نیستیم. رسیدن به این درک ساده، خود یک تحول بزرگ در حوزه ارزش‌ها و باورهایمان است. دوران ما دوران خروج از واحدهای کشوریست. از این به بعد اشکال جدیدی از هویت در ما آشکار خواهند شد که متعلق به عصر جهانی شدن هستند.
(شکریگی و ساعی، ۱۳۸۵)

واقعیت خشن عصر ما آن است که دیگر در هیچ کشوری نمی‌توان از فرهنگ اصیل و ملی، از سنت پیشین، همچون واقعیت‌هایی دست نخورده و تمام و تمام سخن گفت، زیرا فرهنگ و سنت در رابطه با مدرنیته متحول می‌شوند. ولی این تحول تنها در فرهنگ ملی و سنت پدید نمی‌آید. در واقع به همین شکل مدرنیته نیز واقعیت پیشین، یعنی تماماً غربی خود را

از دست می‌دهد. این تحول اهمیت فراوان دارد و اغلب از دید پژوهشگران پنهان می‌ماند. در واقع ترکیب‌های نو یک مجموعه‌ی جدیدند، مجموعه‌ای که از پیش وجود نداشته است، نه این است و نه آن؛ نه فرهنگ ملی به معنای اصیل، نه مدرنیته به معنای غربی، بلکه ترکیب هر دوی آنهاست. در این ترکیب، هم فرهنگ ملی وجود دارد و هم مدرنیته، اما هر دوی آنها در یک فضای جدید، در یک آرایش جدید شکل می‌گیرند. در طرح ترکیب‌های جدید از تئوری هولیسم^۱ که یک تئوری فلسفی است استفاده شده است که می‌گوید که «تمام» جمع ساده اجزای تشکیل دهنده‌ی آن نیست بلکه چیزی بیش از آن است. مسئله آن نیست که در مقابل ورود مدرنیته در ایران، فرهنگ ملی یا حتی سنت از بین می‌رود، بلکه مسئله آن است که این فرهنگ و آن سنت آرایش جدیدی به خود می‌گیرند، به پدیده‌ی مقاومتی بدل می‌شوند، خود به خود و به ناگزیر وارد ترکیبی جدید با عناصر وارداتی مدرنیته می‌گردد.

آنچه را که سبب می‌شود تا مردم کشور و بهویژه جوانان به داشتن آن در سطح ملی و بین-المللی، افتخار کنند و از خودکم‌بینی و احساس شرم که منجر به پنهان کردن هویت یا توجیه نواقص آن می‌شود، بپرهیزند را توسعه دهیم و به دست آوریم. مانند دستیابی به فناوری‌های مهم (که همین انرژی هسته‌ای، پرتاب امید، نانوتکنولوژی، پیشرفتهای پژوهشی ایران بر شکوفا شدن هویت‌ملی مؤثر بوده‌اند). سران حکومتی خوش چهره و نیک آوازه در سطح جهانی و سیاست خارجی، استفاده از متخصصان در امور، ایجاد شبکه‌های تلویزیونی با افکار و اندیشه‌های باز و نه تنها مذهبی و تبلیغی، تسهیل سفرهای خارجی و امکان ارتباط با دیگران، بها دادن به تنوعات فکری و درخواستی جوانان، استفاده از قدرت رسانه‌ها.

در نهایت پیشنهاد می‌شود که؛ با تأکید بر تفکر انتقادی بحران هویت را مدیریت کنیم و کسب آگاهی‌کنیم که چه مواردی منجر به شکل‌گیری و تداوم بحران هویت ملی جوانان ایرانی می‌شود؟ سپس برای رفع آنها به صورت بلندمدت و ریشه‌ای برنامه‌ریزی تخصصی داشته باشیم و نیمه‌ی پرلیوان (مجموعه‌ای از افتخارات و دستاوردهای ملی مخصوصاً توسط جوانان که داریم) را با قدرت رسانه‌ها جهت ارتقای اعتماد به نفس جوان ایرانی به نمایش بگذاریم.

فهرست منابع:

۱. آزادارمکی، تقی و چاوشیان، حسن، (۱۳۸۱)، بدن به مثابه رسانه هویت، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره چهارم، شماره ۴.
۲. احمدی، سیداحمد، (۱۳۶۹)، روان‌شناسی نوجوانان و جوانان، رودکی.
۳. الطائی، علی، (۱۳۸۲)، بحران هویت قومی در ایران، نشر شادگان، چاپ دوم.
۴. برک، لورای (۱۳۸۶)، روان‌شناسی رشد، ترجمه یحیی سید محمدی، جلد دوم، تهران، نشر ارسباران.
۵. بیرو، آلن، (۱۳۸۰)، فرهنگ اصطلاحات جامعه‌شناسی، ترجمه باقر ساروخانی، تهران، نشر کیهان.
۶. جنکینز، ریچارد، (۱۳۷۹)، هویت اجتماعی، ترجمه تورج یاراحمدی، تهران.
۷. جوادزاده شهشهانی، افسانه، (۱۳۸۷)، روزنامه جام جم.
۸. چلبی، مسعود، (۱۳۷۸)، هویت قومی و رابطه آن با هویت ملی، امور اجتماعی وزارت کشور.
۹. حجتی، محمد باقر، (بی‌تا)، جامع الاخبار، به نقل از «اسلام و تعلیم و تربیت»، ص ۱۲۴.
۱۰. خرم دل، مصطفی، (بی‌تا)، تفسیر نور، انتشارات دانشگاه سندج، چاپ اول.
۱۱. رازی فر، افسر، (۱۳۷۹)، الگوی جامعه‌شناسخی هویت ملی در ایران، فصلنامه مطالعات ملی، سال دوم، شماره ۵.
۱۲. رفت جاه، مریم و ساروخانی، باقر، (۱۳۸۵)، بازتعریف هویت اجتماعی زنان، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره پنجم، ش ۲.
۱۳. روزنهان، دیوید و سلیگمن، مارتین، (۱۳۸۵)، آسیب‌شناسی روانی، ترجمه یحیی سید محمدی، جلد دوم، تهران، نشر ارسباران.
۱۴. شرفی، محمدرضا، (۱۳۸۰)، جوان و بحران هویت، تهران، نشر سروش.
۱۵. شکر بیگی، عالیه، (۱۳۸۵)، جهانی شدن ملت و هویت قومی در قوم آذری، پایان نامه، نگارش ایرج ساعی ارسی، تهران.
۱۶. شیخ‌الاسلامی، جواد، (۱۳۷۷)، قتل ابابک، نشر تهران.
۱۷. فراستخواه، مقصود، (۱۳۷۱)، تأملی در پارادوکس‌های هویت و اقتباس، ایران فردا، ش ۵.
۱۸. فی، برایان، (۱۳۸۴)، فلسفه امروزین علوم اجتماعی، ترجمه خشایار دیهیمی، تهران، نظر طرح نو.

۱۹. قائمی، علی، (۱۳۷۶)، پژوهش مذهبی و اخلاقی کودکان، تهران.
۲۰. فلسفی، محمد تقی، (۱۳۸۳)، کودک از نظر وراثت و تربیت، چاپ چهارم، ج ۲.
۲۱. کاتم، ریچارد، (۱۳۷۹)، ناسیونالیسم در ایران، تهران، امیرکبیر.
۲۲. گولد، جولیوس و کولب، ویلیام، (۱۳۷۶)، فرهنگ علوم اجتماعی، ویراستاری محمدمجید زاهدی، تهران، انتشارات مازیار.
۲۳. گیدنر، آنتونی، (۱۳۷۸)، تجدد و تشخص، ترجمه ناصر موقیان، تهران، نشر نی.
۲۴. گیرنا، مونترسات، (۱۳۸۰)، مکاتب ناسیونالیسم، تهران.
۲۵. معیدفر، سعید، (۱۳۸۵)، بررسی مسائل ایران، تهران، نشر امیرکبیر.
۲۶. محمدی، محمد رضا؛ مقاله‌ی معرفت، شماره ۳۸، ارشد روان‌شناسی، مؤسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی.
۲۷. هابرماس، گیدنر، (۱۳۸۰)، جهانی شدن و آینده دموکراسی-منظومه پسا ملی، ترجمه پولادی، تهران، نشر مرکز.
۲۸. هاریس، (۱۳۷۹)، مشکلات روحی جوانان، تهران.
۲۹. یوسفی، نریمان، (۱۳۸۳)، شکاف بین نسل‌ها، تهران، نشر جهاددانشگاهی.
۳۰. روان‌شناسی تربیتی، دوره کارданی تربیت معلم.
۳۱. گفتار فلسفی جوان، ج ۱.
۳۲. گفتگوی آفتاب با دکتر صفابخش، از محققان مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، پنجشنبه ۰۹:۲۳ ساعت ۱۳۸۵
۳۳. گفتگوی دکتر سید ضیاء هاشمی، جامعه‌شناس، با خبرنگار اجتماعی مهر، تهران، ۱۱:۰۸، ۱۳۸۵/۰۲/۰۶.
۳۴. سایت خبرگزاری مهر و گفتگوی آن با رحیم عبادی (رئیس سابق سازمان ملی جوانان).
۳۵. مقاله آریایی‌سم فاشیسم پان فارسی‌سم، سایت www.azsav.com.
۳۶. بررسی تحلیلی پان فارسی‌سم، سایت www.tribun.com.
۳۷. روزنامه آفرینش، شنبه، نسخه شماره ۳۰۳۷، ۲۱/۰۲/۱۳۸۷، حسن احمدی، فاطمه هاتف نیا (قسمت پایانی).

۳۸. كتب احاديث، روایات و لغت مانند: میزان الحكم، ج ۵، ص ۵۴۰ / قاضی ناصح الدين آمدي، غرر الحكم ، ص ۳۴۰ / کاظم مدیر شانهچی، الحديث، ج ۱، ص ۳۵۵ / مرتضی زبیدی، تاج العروس، ج ۱، ص ۴۰۷ / ابن منظور، لسان العرب، ج ۷، ص ۱۰ / طریحی، مجمع البحرين، ج ۲، ص ۸۵ / فیومی احمد بن محمد ، مصباح المنیر، ج ۱، ص ۳۶۴ / ابن فارس، مجمل اللغة، ج ۱۰۲، ص ۴۹۹ / شرتونی لبنانی ، اقرب الموارد، ج ۱، ص ۵۶۵ - ۵۶۶ ذیل ماده شباب / بحار الانوار، ج ۳۱، ص ۱۲۲، حدیث ۲۰.

فهرست منابع لاتین:

- 1-Brown, R.J. and Turner J.C (1981) **Interpersonal and intergroup behavior**, Oxford.
- 2-Bourdieu, P.(1984) **Distinction: A Social Critique of the Judgment of Taste**, London:Routledge.
- 3-Johnson, Allan (1997) **The Blackwell Dictionary of Sociology**, Blackwell publishers.
- 4-Brass, P (1991) **Ethnicity and Nationalism, Theory and Comparision**, Sage Publications.